

זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר

הַיְמָן מִזֶּה רִנְיָת זִצְיָל "צֶדֶק צִדִּיק מִקֻּוֹה שִׁדְיָה לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְנֵי יִהְיֶה תִּיקוּן לְכָל"

"חֶק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוּר עַי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָה" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם ה' אֵלּוּל:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹתֵרֵי הַיּוֹמִי:

תּוֹרָה עַט

עוֹד מִצָּאֵנוּ פְּתֵי־יַד רַבְנֵנוּ, זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, וְהֵם רָאִשֵׁי־פָרְקִים
מֵאִיזָה תּוֹרָה נִפְלְאָה:

הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב. כְּרוּז. עֲשׂוּ וַיִּשָּׂא קוֹלוֹ. יִצְחָק זְמַן קוֹף צִדִּיק
יִשְׁנִים וְכוּ'. וְשִׁבְתָּ עַד ה' אֶלְקִיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹלוֹ. יִצְחָק
בֶּן אֲבִרְהָם זְמַן נִתְאַחַד. אֲבִרְהָם אֹהֲבֵי. בְּעֵינָיו כְּיָמִים אֲחָדִים
בְּאַהֲבָתוֹ. וְשָׂאָר יָשׁוּב בְּנֶךְ. אִם תָּשׁוּב וְאַשִּׁיבְךָ לְפָנַי תֵּעַמַּד:

כִּי בָּא הַשְּׁמַשׁ. נִתְקַצֵּר הַזְּמַן. וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם. יֵשׁ כ"ב (תִּיקוּן יח).
"קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ. מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם אֲבָנִים אוֹתִיּוֹת.
מֵרֵאשׁוֹתָיו מִחֲשָׁבָה מְבַרֵּר הַכֹּל:

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מִלְאָכִים מְצוּוֹת זְמַנִּיּוֹת עֲשָׂה מְצוּוֹת הַרְבֵּה
נִבְרָא כִּמְהָ מִלְאָכִים. לְפָנָיו. תְּשׁוּבָה. וְאַשִּׁיבְךָ לְפָנַי.
אַרְצָה שְׁעִיר. נִדְ'ת'ה'ר'. אֲצִיגָה. סָכָה תְּשׁוּבָה. תְּסַכְנֵי בְּבֶטֶן
אַמִּי. הוֹלְדָה. שָׂאָר יָשׁוּב בְּנֶךְ:

וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ - לְקַיִם כְּבוֹד אָב, לְבַטֵּל כַּח כְּבוֹד שֶׁל עֲשׂו.
אַלְהָ תוֹלְדוֹת - פּוֹסֵל זֶרְעוֹ שֶׁל עֲשׂו. יוֹסֵף תְּשׁוּבָה.
תּוֹסֵפוֹת עַל צִדִּיקִים. בְּמָקוֹם שֶׁבְּעַלֵּי תְּשׁוּבָה עוֹמְדִים. בֵּית עֲשׂו
לְקַשׁ בֵּית יוֹסֵף לְהִבָּה:

מִקַּץ שְׁנָתַיִם. אַחֲרֵית הַיָּמִים. וּפְרָעָה חוֹלָם. סִטְרָא־אַחֲרָא
מִתְחַזְּקָת. וְהִנֵּה עוֹמֵד שְׁתַּק. יְאוּר תְּשׁוּבָה מִבְּכֵי נְהָרוֹת

חֲבֵשׁ. נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם:

וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדָא תְּקַרְבָּתָא מַלְכָּא בְּמַלְכָּא נְתַאֲחַדוּ בְּמַצּוֹת.
כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים אֲזִי עָבְרוּ כָּל מַלְאֲכֵי חַבְלָה. יִדְבַר נָא
בְּאָזְנֵי וְלֹא יִבְלְבְּלוּ אֶת קוֹלִי. וְאֵל יַחַר אַפְּךָ. בַּצַּר לְךָ. כְּפַרְעֹה
תְּשׁוּבָה. בְּפִרוּעַ פְּרָעוֹת בְּהִתְנַדֵּב. כִּי כַּמוֹךָ כְּפַרְעֹה. תְּשׁוּבָה
הַמְּשַׁקֵּל. יוֹסֵף הַטְּמִין חֶרְפָּתִי:

וַיִּקְרְבוּ יְמֵי יִשְׂרָאֵל לָמוֹת. הַתְּאֲחָדוֹת הַזְּמַן. לָמוֹת זֶה בַּצַּר לְךָ
וְכוּ' בְּאַחֲרִית הַיָּמִים. וַיִּקְרָא לְבָנּוֹ לְיוֹסֵף. תְּשׁוּבָה שְׂאֵר
יָשׁוּב בְּנֶךְךָ. הַטְּמִין חֶרְפָּתִי. אֵל תְּקַבְּרֵנִי בְּמִצְרַיִם בְּמִצַּר הַגָּרוֹן.
בְּשַׁעַת בְּחִינַת בַּצַּר לְךָ:

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת. לְכוּ חֲזוּ מִפְּעֻלוֹת וְכוּ' שְׁמוֹת פְּעֻלוֹת מַצּוֹת.
שְׁמוֹת פְּרוּד בֵּין הַמַּצּוֹת. וַיְהִי כָּל נֶפֶשׁ וְכוּ' שְׁבַעִים
נֶפֶשׁ. אֲחָדוֹת. עַל־יְדֵי וַיּוֹסֵף הָיָה בְּמִצְרַיִם אָסֵף חֶרְפָּתִי:

וַיֵּאָרָא אֵל אַבְרָהָם וְכוּ' בְּאֵל שְׁדֵי זְמַן וּגְבוּל גְּלוּת. וּשְׁמִי ה'
כְּשִׁידְפָּקוּ עַל דַּלְתֵי רַחֲמִים. קָדָם הַקַּיִץ (עֵין אֹר חַחִים פֶּרֶשֶׁת
וּאֵרָא) זֶהוּ הַתְּקַרְבוֹת הַזְּמַנִּים. וְגַם הַקְּמַתִּי אֶת בְּרִיתִי וְכוּ' לָתֵת
לָהֶם אֶרֶץ מְגֻרֵיהֶם תּוֹתְבוֹתֵהוֹן תְּשׁוּבָה וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי נִאֲקַת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. זֶה קוֹל. מְגֻרֵיהֶם אֲסִיפֹת הַנִּיצוּצוֹת בְּתְשׁוּבָה. לְאֶרֶץ־
יִשְׂרָאֵל. בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם. נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָס:

בֵּא אֵל פְּרָעֹה. מִשָּׁה בְּחִינַת אֲחָדוֹת הַזְּמַנִּים, מ'ה שִׁהְיָה ה'וֹא
שִׁיְהִיָּה. פְּרָעֹה, קוֹלָה כְּנַחֲשׁ יֵלֵךְ. אֲנִי הַכְּבֹדְתִי אֶת לְבוֹ לְמַעַן
שְׁתִּי אֶתְתִּי. אִם לֹא יֵאֱמִינוּ לְקוֹל הָאוֹת. בְּקִרְבוֹ. הַכְּבֹדְתוּ שֶׁהַכְּבִיד
עַל יִשְׂרָאֵל כִּדֵי לְעוֹרָרָם בְּתְשׁוּבָה. וּפְרָעֹה הַקָּרִיב:

וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ קְרִיעַת יַם־סוּף וּמַלְחָמוֹת עַמְלֵק. קְרִיעַת יַם־סוּף,
זֶה בְּטוֹל הַזְּמַנִּים. וַיִּשְׁקֹף ה' אֵל מַחְנֵה מִצְרַיִם בְּעַמּוּד

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

היח **זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר** מִזֶּה רִנְיָת זִצְיָי לְ"צַדִּיק צַדִּיק מִקֻּוֹה שִׁדְדִי צַדִּיק מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִיקוֹן לְכָל" **זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר** יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

אֵשׁ וְעָנָן וַיְהִי. עֲמוּד אֵשׁ זֶה לַיְלָה וְעָנָן זֶה יוֹם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ-הוּא
עַרְבָבָם וּבָטַל הַזְּמַנִּים. מְלַחֶמֶת עִמָּלֵק זֶה תְּשׁוּבָה. מִשָּׁה אַחֲרָיו
וְחֹר פִּרְשׁ רַשׁ"י בְּתַעֲנִית הָיוּ שְׂרוּיִים. עַל-יְדֵי-זֶה וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ
שָׁמַע הַקּוֹל: (עַד כָּאן לְשׁוֹן רַבְּנוּ, זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה):

כָּל זֶה מִצָּאנוּ מִכְּתַב יַד רַבְּנוּ, זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, וְהַעֲתִקְנוּ אֹת
בְּאוֹת. וְהִנֵּה הַדְּבָרִים סְתוּמִים וְחֲתוּמִים מֵעֵין כָּל, אִין
יוֹצֵא וְאִין בָּא. אֵךְ מֵעֵצָם תְּשׁוּקַתְנוּ לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל כָּל מַה
דְּאַפְשָׁר מְנַעִימַת נִפְלְאוֹת הַשְּׁגוּתָיו הַקְדוּשִׁים, יַגְעֵתִי וּמִצָּאֹתִי
מְעַט מִזְעִיר כְּמִצִּיץ מִן הַחֲרָכִים. וְהִנֵּה אָנֹכִי הָרוּאָה, כִּי דְבָרִים
הָאֵלֶּה – בְּתָבָם בְּדֶרֶךְ רָאשֵׁי-פָרְקִים בְּרָמֵז בְּעֵלְמָא לְזִכְרוֹן, וְאַחֲרֵי
הָעֵינָן הַבְּנֵתִי אֵיזָה הַקְדָּמוֹת שְׁכִינָן לָהֶם, אֲשֶׁר עָלִיהֶם יִסָּב כָּל
הָעֵנָן הַזֶּה. אָפֶס קָצְחוּ מִצָּאֹתִי, לֹא כָלוּ, כִּי כָפִי הַנִּרְאָה בְּיַדֵּי כִינָן
עוֹד לְאֵיזָה הַקְדָּמוֹת, אֲשֶׁר לֹא זָכִיתִי לְעַמֵּד עָלֵיהֶם, וּמַחֲמַת זֶה אִי
אֲפָשָׁר לְבִאֵר וּלְפָרֵשׁ הָעֵנָן הַזֶּה הַיָּטֵב, שִׁיחִיָּה מוֹבֵן כָּל דְּבָרָיו.
אֵךְ אַף-עַל-פִּי-כֵן מַה שְּׂאֲפָשָׁר לְהַבִּין מְעַט עַל-פִּי הַהַקְדָּמָה,
שֶׁהַבְּנֵתִי מִדְּבָרָיו, אֲמַרְתִּי לְבִאֵר מַה שְּׂבִידֵי, וְאוֹלֵי עַל-יְדֵי-זֶה
יִשְׁמַע חָכָם וַיִּוֹסֵף לְקַח, וַיִּבִּין עוֹד דְּבַר מֵתוֹךְ דְּבָרֵי, לְבִאֵר הַשְּׂאָר
עַל נְכוּן:

וְהִנֵּה מַה שֶּׁהָאִיר ה' עֵינַי הוּא, כִּי רַבְּנוּ, זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, רוֹצֵה
לְגַלוֹת, שְׁתְּשׁוּבָה וּבְחִינַת לְמַעְלָה מִהַזְּמַן, דְּהִינּוּ בְּטוּל
הַזְּמַנִּים, הֵם בְּחִינַת אַחַת, וְעַל-יְדֵי-זֶה זֹכִינָן לְשָׁמַע הַקּוֹל דְּקִדְשָׁה
וּלְהַכְנִיעַ הַקּוֹל דְּסִטְרָא-אַחֲרָא. וְכֵן מְבִאֵר בְּהַאֲלָף-בֵּית הַחֲדָשׁ,
בְּאוֹת תָּו – תְּשׁוּבָה, סִימָן א, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: יוֹם שֶׁהָאָדָם עוֹשֶׂה
תְּשׁוּבָה הוּא לְמַעְלָה מִהַזְּמַן, וּמַעְלָה כָּל הַיָּמִים לְמַעְלָה מִהַזְּמַן,
וְכֵן יוֹם-הַכְּפוּרִים הוּא לְמַעְלָה מִהַזְּמַן, עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ. נִמְצָא

מבאר, שתשובה הוא למעלה מהזמן.

וְלַעֲנִיּוֹת דַּעֲתִי זֶהוּ מֵה שְׁרוּצָה לְבָאָר בְּפִסּוּקִים אֵלּוּ בְּצִרוּף עוֹד אֵיזָה הַקְּדָמוֹת, שְׁלֵא זְכִיתִי לַעֲמֹד עֲלֵיהֶם כַּנִּ"ל. וְעֵתָהּ בּוֹא וּרְאֵה, וְתָבִין מְעַט מִדְּבָרָיו. וְנִתְחִיל לְדַגְמָא מִסּוּף דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים, וְהוּא: **וַיִּשְׁמַע יְתָרוֹ קְרִיעַת יַם־סוּף וְכוּ' קְרִיעַת יַם־סוּף זֶה בְּטוֹל הַזְּמַנִּים, וַיִּשְׁקַף ה' וְכוּ' – פְּרוּשׁ, בְּזֶה רוּצָה לְבָאָר וּלְהוֹכִיחַ בְּקִצּוֹר נִפְלָא, שְׁקִרְיַעַת יַם־סוּף הוּא בְּחִינַת בְּטוֹל הַזְּמַנִּים, כִּי בְּקִרְיַעַת יַם־סוּף כְּתִיב (שְׁמוֹת י"ד): "וַיִּשְׁקַף ה' אֶל מַחֲנֵה מִצְרַיִם בְּעַמּוּד אֵשׁ וְעַנָּן וַיִּהְיֶה" – עַמּוּד אֵשׁ זֶה לִילָה, וְעַנָּן זֶה יוֹם, וְהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ־הוּא עַרְבָּבָם וּבִטְל הַזְּמַנִּים. נִמְצָא שְׁקִרְיַעַת יַם־סוּף הוּא בְּחִינַת בְּטוֹל הַזְּמַנִּים. וְהוֹלֵךְ וּמְבָאָר הַהַקְּדָמָה הַנִּ"ל, שֶׁבְטוֹל הַזְּמַנִּים וְתִשׁוּבָה הוּא בְּחִינַת אַחַת וְכוּ'.**

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מַוְהַר"ן הַשּׁוֹמֵר:

תורה עט

א על־ידי תשובה זוכה לבטל את הזמן. וכל הצרות והדינים ואחיות הסטרא אחרא, שהם רק בבחינת הזמן. ועל־ידי־זה זוכין לשמע הקול דקדשה. ולהכניע הקול דסטרא אחרא. שזהו בחינת בצר לה וכו' באחרית הימים דיקא שזהו בחינת זמן. ואז: "ושבת עד ה' אלקיך ושמעת בקולו" הינו שנזכר לשוב אליו יתברך. ועל־ידי־זה נזכר לבטל הזמן וכל הצרות ולשמע הקול דקדשה. וזהו גם כן בחינת מצוות זמניות כדי לזכות על ידם להעלות הזמן לבחינת למעלה מהזמן:

סִדְרָה יְפִי מִזֶּה רִנְיָהּ תִּצְיָרָה

אֲבָל הַיָּמִים הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר מְאֹד מְאֹד, וְחֲלִישׁוֹתֵינוּ גְדוֹל מְאֹד, וְהָיָה קִשְׁיָה עָלַי מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל וְאַחַר כֵּן רְצִיתִי לְהִתְפַּלֵּל, וְקִדְמִי שֶׁהִנְחֵחֵתִי טִלְיִת וְתַפְלִין הֶכְרַחֵתִי לְתֵן הַקְּאוֹת וְאַחַר כֵּן הִתְפַּלַּלְתִּי בְּחֲלִישׁוֹת גְּדוֹל, וּבְעוֹד שְׁהִיִּיתִי מְעֻטָּף בְּטִלְיִת וְתַפְלִין, קִדְמִי שֶׁנִּמְרַתִּי אֲמִירַת וְהוּא רַחוּם שֶׁל שְׁנֵי וְחֲמִישֵׁי, נְחַלְשֵׁתִי מְאֹד וְהֶכְרַחֵתִי לְסַלֵּק בְּמַהֲרָה גְּדוֹל הַטִּלְיִת וְתַפְלִין וְחֲזַרְתִּי וְנָתַתִּי הַקְּאוֹת וְהִיִּיתִי אֲזִי חָלוּשׁ מְאֹד, וְהַיָּמִים הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר בְּלִי הַפְּסִק אַחַר כֵּן הוֹצִיאֵנִי הָאֲנֶקִיר וְהִתְחִילוּ לֵילֵךְ בְּתַקְפָּה הַרוּחַ סְעָרָה אֲבָל לֹא הָלְכוּ כִּי־אִם אֵיזָה שְׁעוֹת אַחַר כֵּן כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה אַחַת אַחַר חֲצוֹת הַיּוֹם חָזְרוּ וְהוֹרִידוּ הָאֲנֶקִיר, וְעָכְבוּ הַסְּפִינָה וְעֵדִין לֹא פָּסַק הַרוּחַ סְעָרָה וְהַסְּפִינָה מִתְנַדְנֶדֶת בְּמִקוּמָה מְאֹד מְאֹד, אֵךְ בְּחֲסִדֵי ה' פָּסְקוּ חֲלִישׁוֹתֵינוּ קִצָּת, אֲבָל עֵדִין לֹא חָזַר כִּי־חָזְרוּ עָלֵינוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יְרַחֵם וְיַקֵּם סְעָרָה לְדַמָּה וְיִחְזִיר אֹתָנוּ לְאִיתָנוּ מִהָרָה, אָמֵן, כֵּן יְהִי רְצוֹן:

וְעַמְדָה הַסְּפִינָה כֵּן כָּל יוֹם חֲמִישֵׁי וְהַיָּמִים הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר לְעֵת עָרֵב שֶׁהוּא לַיִל יוֹם שְׁשֵׁי נִשְׁקַט קִצָּת הַרוּחַ סְעָרָה וְכֵן בְּבִקְרָה בְּיוֹם שְׁשֵׁי גַם כֵּן לֹא הָיָה הַרוּחַ סוֹעֵר כָּל כֵּן אֲבָל אַחַר חֲצוֹת הַיּוֹם בְּעָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ הַנִּזְכָּר לְעֵיל חָזַר וְנִתְעוֹרַר רוּחַ סְעָרָה גְּדוֹלָה וּבְלַיִל שַׁבַּת הָיָה קִשְׁיָה עָלֵינוּ מְאֹד מְאֹד לְהַעֲמִיד הַנֵּר שֶׁלֹּא יִכָּבֵה וְהֶכְרַחֵנוּ בְּעָרֵב בְּעֵת הַהִדְלָקָה לְהַעֲמִידוֹ עַל הַקְּרָקַע בְּקֶרֶן זְוִית וְכָל הַלֵּילָה שֶׁל לַיִל שַׁבַּת הָיָה הַרוּחַ הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר אֲבָל הַסְּפִינָה עֵדִין עַמְדָה עַל מִקוּמָה וְזֶה הָיָה חֶסֶד גְּדוֹל מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁנִּתְעַכְבָּה זֶה הַזְּמַן, שֶׁעַל יְדֵי זֶה הָיָה הַרוּחַ קִצָּת וְכֵחַ לְסַבֵּל וְאֵף עַל כֵּן הָיִינוּ חֲלָשִׁים קִצָּת מְכַבֵּר, וְגַם גְּדוֹל נִדְנוּד הַסְּפִינָה בְּמִקוּמָה הַחֲלִישָׁה

אֹתָנוּ קִצָּת:

קיג ביום שבת קדש בבקר השכם נתעוררו הקפיטאן וכל
 המטראסין בזריזות גדול, והוציאו במהירות האנקיר והרוח היה
 חזק וסוער ברעש גדול, אבל היה מנשב לדרךנו מכון מאד
 ומחמת זה נזדרזו לילך מייד והתחילה הספינה לפרח ממקומה
 בזריזות בטלטול ונענוע ונדנד גדול, והבנו תכף שמוזה בודאי
 יגיע לנו מה שיגיע חם ושלום וכן היה ואף על פי כן התפללנו
 תפלת שחרית ומוסף ואכלנו סעדת שחרית מעט לחם עם שמן
 זית כי בלא זה לא היה לנו לאכל שארי דברים בשבת אבל גם
 הלחם לא יכלתי לאכל כראוי כי אם מעט בדחק, וברכתי ברכת
 המזון ואחר ברכת המזון הנחתי עצמי לישן ומאז התחיל
 החלישות להוסיף עלינו עד שנפלנו על ערש דוי והיינו חלושים
 מאד כל יום השבת קדש ולא טעמתי כלום, ולא אכלתי שום דבר
 בסעדה שלישית, אפלו לימינע ומאראנין (למזון ותפוזים) שהיה לנו
 ושפיריטום (אלכוהול) הכל לא יכלתי לקבל כלל, בשום אופן. ומנחה
 של שבת וערבית של מוצאי-שבת וספירה, הכל התפללנו מנח
 במקומנו, בחלישות ועיפות:

ויסורים אלו היו לנו מן יום השבת קדש הנזכר לעיל עד יום רביעי
 בבקר, והים הולך וסוער בזעף וברעש גדול, והרוח גדל וחזק מאד,
 והספינה מתנדנדת ומתהפכת ומסבבת בנדנד גדול לכל
 הצדדים, והגלים מתנשאים מאד וכל פעם התיזו מים הרבה לתוך
 הספינה ולפעמים התיזו עלינו לתוך חדרנו, והיא עולה שמים
 ויורדת תהומות וטלטלה וצערה אותנו מאד מאד, והיה לנו צער
 ויסורים מרים וחלישות גדול מאד אלו הימים ואני נתתי הקאות
 הרבה כמה פעמים בכל יום ברוך השם הנותן לייעף כח אשר עד
 כה עזרני ותהלה לאל ביום רביעי בבקר התחלנו לחזור קצת

(ליקו"מ תנינא א).

עט שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הֵם מִפְּסִידי הַתְּפִלָּה, א) אַל תְּהִי בּוֹ לְכָל אָדָם, שְׁלֹא לְבִזּוֹת שׁוֹם אָדָם, וְכִשְׂאִין נִזְהָר בְּזֶה הוּא הַפְּסִיד וּפְגַם הַתְּפִלָּה. ב) קְלִקוּל הָאֲמוּנָה שְׂאִין הָאֲמוּנָה בְּשִׁלְמוֹת, שְׂזֵה בְּחִינַת עֲבוּדָה זָרָה. ג) פְּגַם הַבְּרִית. וְכִשְׂזוֹכִין לְצֵאת מִשְׁלַשׁ מִדּוֹת אֱלֹהִים, זוֹכָה לְתְּפִלָּה בְּשִׁלְמוֹת, וְאִזּוֹ אִין צָרִיךְ לְשׁוֹם רְפוּאָה עַל יַדִּי הַדּוֹקְטוֹרִים כַּנֶּ"ל, וְזוֹכָה לְכָל הַנֶּ"ל (שם).

פ לְפַעֲמִים הַחֲלִי עֲדִין נֶעְלָמַת בְּאָדָם וְאִינָה נִתְּגַלִּית, וְאִזּוֹ אִין שׁוֹם הַדּוֹקְטוֹר יָכוֹל לְרַפְּאוֹת אוֹתָהּ. אֲבָל כְּשִׂזְזוֹכָה לְתְּפִלָּה יוֹכֵל לְהַתְּרַפְּאוֹת אֶפְלוֹ כְּשִׁעֲדִין לֹא נִתְּגַלָּה הַחֲלִי, וְלֹא יָבוֹא לִיַּדִּי מַחֲלָה כָּלֵל (שם).

פא עֵקֶר שְׁלִמּוֹת הַתְּפִלָּה הִיא עַל־יַדִּי אֲמַת. וְזֶה זוֹכִין עַל־יַדִּי הַלֵּל וְהוֹדָאָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְעַל־יַדִּי לְמוֹד הַלְכוֹת שְׁהֵם עֵקֶר שִׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא (ועיין אמת ואמונה. ליקו"מ תנינא ב).

פב עַל־יַדִּי הַתְּפִלָּה שִׁישְׂרָאֵל מִתְּפַלְּלִין הֵם לִזְקָחִין לְעֲצָמָן הַכַּח וְהִיכָלֵת, כִּי עַל־יַדִּי הַתְּפִלָּה מְבַטְּלִין גְּזֵרוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוֹ יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים בְּשֵׁם אֵל (ליקו"מ תנינא ב).

סדר ספורי מעשיות הימני:

אך מי יאמין זאת? והוליד אותם לתוך איזה יער ושמעו כמו אחד שפותח את הדלת, וחוזר וסוגרו ונועלו בבית (שקורין קלאמקא), ונשמע קול ההכאה של (הקלאמקא) ומורה בקני שרפה (שקורין ביקם), ושולח את הכלב לחטף (את הדבר שהיה מורה) והכלב היה מתחבט וגורר את עצמו בתוך השלג (בלשון אשכנז גיגראזניט אין שנייא) וכל זה שמעו אלו החכמים והסתכלו ולא ראו דבר גם לא

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'כ"ד
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שָׁמְעוּ מִמֶּנּוּ (הֵינּוּ מִן זֶה שֶׁצִּוְּאוּ אֲרוּ עִקָּם) שׁוֹם קוֹל כָּלָל (רַק שְׁזֵה שֶׁצִּוְּאוּ אֲרוּ עִקָּם הָיָה מִשְׁלִיךְ קוֹלוֹת כְּאֵלוֹ, וְעַל כֵּן שָׁמְעוּ אֵלָיו הַקּוֹלוֹת וּמִפִּילָא רָאוּ שֶׁהוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת כָּל הַקּוֹלוֹת וּלְכוּנָם מִפֶּשׁ וְגַם לְהַשְׁלִיךְ קוֹלוֹת וְעַל כֵּן יוֹכֵל לְתַקֵּן אֶת כָּל הַנְּ"ל וְלֹא סִפֵּר יוֹתֵר בְּזֶה הָעֲנִין וּמוֹכֵן שְׁדִילָג בְּכֹאן) נִמְצָא, שֵׁישׁ לִי הַסְּכָמָה מֵאוֹתוֹ הַמְּדִינָה שְׁקוֹלִי נִפְלָא מְאֹד וְאֲנִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי קוֹלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם כִּנֵּ"ל וְעַתָּה אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם זֹאת בְּמִתְנָה גְּמוּרָה לְדֶרֶךְ שֶׁהִתְהַיָּו כְּמוֹנֵי וְנִעֲשָׂה שָׁם שְׂמִחָה גְּדוֹלָה וְחִדּוּהַ רַבָּה מְאֹד בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי גַם־כֵּן הָיוּ שְׂמִחִים וְזָכְרוּ הַזּוּג אֶת הַבְּעֻטְלִיר שֶׁהָיָה לוֹ חֲטוּטָרוֹת, (שְׁקוֹרִין הוֹקִיר) וְהָיוּ מִתְגַּעְגְּעִים מְאֹד: אֵיךְ לוֹקְחִים בְּכֹאן אֶת אוֹתוֹ הַבְּעֻטְלִיר הַחוֹקִיר, כִּי אִם הָיָה הוּא בְּכֹאן הִיָּתְתָה הַשְׂמִחָה גְּדוֹלָה מְאֹד! וְהִנֵּה הוּא בָּא, וְאָמַר: הֵינְנִי! הִנֵּה בְּאֹתִי עַל הַחֲתָנָה וְנָפַל עָלֵיהֶם, וְחִבַּק וְנָשַׁק אוֹתָם, וְאָמַר לָהֶם: בְּתַחֲלָה בִּרְכֹתֵי אֶתְכֶם שֶׁתְּהִיוּ כְּמוֹנֵי, וְעַתָּה אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם בְּמִתְנָה לְדֶרֶךְ שֶׁהִתְהַיָּו כְּמוֹנֵי וְאֵין אֲנִי בְּעַל חֲטוּטָרוֹת (הֵינּוּ הוֹקִיר) כָּלָל רַק אֲדַרְבָּא יֵשׁ לִי כְּתַפִּים כְּאֵלוֹ (שְׁקוֹרִין פְּלִיִּיצִים), שֶׁהֶם בְּחִינַת "מְעֻט מַחֲזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה" וַיֵּשׁ לִי הַסְּכָמָה עַל זֶה כִּי פִּעַם אַחַת הָיָה שִׁיחָה וְסִפּוֹר, שֶׁהָיוּ אֲנָשִׁים מִתְּפָאָרִים עֲצָמָם בְּבַחֲינָה זוֹ שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד הָיָה מִתְּפָאָר שֵׁישׁ לוֹ בְּחִינָה זוֹ שֶׁל מְעֻט מַחֲזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה וּמֵאֶחָד מֵהֶם הָיוּ מַחֲזִיקִים וְשׁוֹחֲקִים מִמֶּנּוּ, וְהַשְּׂאָר שֶׁהִתְפָּאָרוּ בְּבַחֲינָה זוֹ, שֶׁל מְעֻט מַחֲזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה, נִתְקַבְּלוּ דְבָרֵיהֶם אֲבָל בְּחִינַת מְעֻט מַחֲזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה שֵׁישׁ לִי, הוּא גְּדוֹל מִכָּלֵם כִּי אֶחָד מֵהֵנּ"ל הִתְפָּאָר שֶׁהִמַּח שְׁלוֹ הוּא בְּחִינַת מְעֻט מַחֲזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה, כִּי הוּא נוֹשֵׂא בַּמַּח שְׁלוֹ אֲלָפִים וּרְבָבוֹת אֲנָשִׁים עִם כָּל הַהֲצַטְרָכוֹת שֶׁלָּהֶם, (וְכָל הַתְּנַהּגוֹת שֶׁלָּהֶם), וְכָל הַהֲתוֹיּוֹת וְהַתְּנוּעוֹת שֶׁלָּהֶם, הַכֹּל כְּאִשֶּׁר לְכָל הוּא נוֹשֵׂא בְּמַחוֹ, וְעַל־כֵּן הוּא

מוֹעֵט מַחְזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה, כִּי מִחוּ נוֹשֵׂא כָּל־כֶּף אֲנָשִׁים עִם וְכוּ' כַּנ"ל וְשִׁחְקוֹ מִמֶּנּוּ, וְאָמְרוּ, כִּי הָאֲנָשִׁים אֵינָם כָּלוּם, וְהוּא אֵינוֹ כָּלוּם וְנִעְנָה אֶחָד וְאָמַר: אֲנִי רָאִיתִי מְעַט מַחְזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה כִּזְהָ כִּי פֶעַם אַחַת רָאִיתִי הֵר שְׁהָיָה מְנַח עָלָיו הַרְבֵּה זָבֵל וְטַנּוּף וְהָיָה חֲדוּשׁ אֶצְלִי: מֵהֵיכֵן בָּא עַל הַר הַזֶּה כָּל־כֶּף זָבֵל וְטַנּוּף? וְהָיָה שָׁם אָדָם אֶחָד אֶצֶל אוֹתוֹ הָהָר, וְאָמַר: כָּל זֶה מִמֶּנִּי כִּי אוֹתוֹ הָאָדָם הָיָה יוֹשֵׁב שָׁם אֶצֶל אוֹתוֹ הָהָר וְהַשְּׁלִיךְ שָׁם תָּמִיד עַל אוֹתוֹ הָהָר זָבֵל וּפְרָשׁ שְׁלוֹ מֵאֲכִילָה וְשִׁתְיָה שְׁלוֹ, וְטַנּוּף שָׁם עַד שֶׁעַל יָדוֹ נִתְרַבָּה הַזָּבֵל וְהַטַּנּוּף שָׁם עַל אוֹתוֹ הָהָר נִמְצָא שְׂזֵה הָאִישׁ הוּא מְעַט מַחְזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה, כִּי עַל יָדוֹ נִתְרַבָּה הַזָּבֵל כָּל־כֶּף (כֵּן הוּא בְּחִינַת מְעַט מַחְזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה שֶׁל הָאִישׁ הַנ"ל שֶׁהַתְּפֹאֵר בְּמִחוּ שֶׁמַּחְזִיק כִּפְתָּה אֲנָשִׁים כַּנ"ל).

סדר שְׁלֵחוֹ עֲרוּף הַיּוֹמִי:

(ג) אכילה בסוכה בליל יו"ט הראשון חובה אפילו אכל כזית פת יצא י"ח מכאן ואילך רשות רצה לאכול סעודה סועד בסוכה רצה אינו אוכל כל ז' אלא פירות וקליות חוץ לסוכה אוכל כדין אכילת מצה בפסח: הגה ולא יאכל בלילה הראשונה עד שיהא ודאי לילה (ב"י בשם א"ח) ויאכל קודם חצות לילה (מהרי"ו ומהרי"ל) ולא יאכל ביום מחצות ואילך כדי שיאכל בסוכה לתיאבון (מהרי"ל) דומיא דאכילת מצה: (ד) כל שבעת הימים קורא (ולומד) בתוך הסוכה וכשמבין ומדקדק במה שיקרא (וילמוד יכול ללמוד) חוץ לסוכה כדי שתהא דעתו מיושבת עליו. המתפלל רצה מתפלל בסוכה או חוץ לסוכה: (ה) ירדו גשמים הרי זה נכנס לתוך הבית מאימתי מותר לפנות משירדו לתוך הסוכה טפות שאם יפלו לתוך התבשיל יפסל אפילו תבשיל של פול: הגה ואפילו אין תבשיל לפניו (סמ"ג והגהות אשיר"י) ומי שאינו בקי בזה השיעור

מָלָה בְּלוֹשׁוֹנֵי הַזֶּן ה' יִדְעֶתָ כִּלְהֵי, אַחֲזֹר וְקָדַם צִרְתָּנִי וְתִשָּׁת עָלַי
בְּפִכָּה, פְּלִיאָה דַעַת מִמֶּנִּי נִשְׁגָּבָה לֹא אוֹכֵל לָהּ, אֵיךְ יִזְכֶּה נֶעֱר
כְּמוֹנֵי לְבַטֵּל בְּחִינַת שְׁלֵא כְּסֻדָּר לְבְּחִינַת כְּסֻדָּר, בְּמָה יִזְכֶּה נֶעֱר
כְּמוֹנֵי לְקִשָּׁר עֲצָמֵי בְּכָל עֵת לְהַשִּׁיב יְתִבְרֵךְ בְּאַמֶּת, לְקִשָּׁר הַשֵּׁם
יְתִבְרֵךְ בְּמַחְשַׁבְתִּי תָמִיד, שְׁאִזְכָּה בְּכָל עֵת לְחָשׁוּב בּוֹ יְתִבְרֵךְ
וְלִדְבָקָה בּוֹ בְּאַמֶּת, וְלְבַטֵּל עֲצָמֵי וְכָל יִשׁוּתֵי וְכָל תִּצְאוֹתֵי וּמַדּוּתֵי
נִגְדּוֹ יְתִבְרֵךְ בְּבִטּוֹל גְּמוּר בְּאַמֶּת וְלִהְיוֹת כְּאֵין וְכִאֲפֹס מִמֶּשׁ, וְלִידַע
שְׁפִלוּתֵי בְּאַמֶּת, עַד שְׁאִזְכָּה לְהִיּוֹת בְּבְחִינַת "מָה" בְּאַמֶּת,
וְלִהְתְּקִשָּׁר וְלִהְכָּלֵל בּוֹ יְתִבְרֵךְ בְּאַמֶּת עַד שִׁיָּשׁוּב הַכֹּל כְּסֻדָּר
וְיִתְבַטְּלוּ כָּל הַרְצוֹנוֹת שֶׁל כָּל הַמִּתְנַגְּדִים וְהַחֹלְקִים כְּנִגְדֵי רְצוֹנֵי
שְׁיִהְיֶה כְּרְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת:

תּוֹסֵא: רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם לְמִדְנֵי דְרָכֵי הָעֲנוּהָ הָאַמֶּתִיית, לְמִדְנֵי אֵיךְ
לְשִׁבֵר וְלְבַטֵּל הַגְּאוּהָ שֶׁבְּלִבִּי וְדַעַתִּי כִּי בְּאַמֶּת יִדְעַתִּי מְעַט
שְׁפִלוּתֵי, שְׁאֵין רָאוּי לְהַעֲלוֹת עַל דַּעַתִּי מַחְשָׁבוֹת שֶׁל גְּאוּהָ וְגִסּוֹת
וּפְנִיּוֹת, לְעֵצָם רְבוּי קְלָקוּלֵי וּפְגָמֵי בְּלִי שְׁעוֹר אֲשֶׁר חָטְאוֹתֵי עֲוִיתֵי
וּפְשָׁעֵתִי נִגְדָּךְ הִרְבֵּה מְאֹד מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה אֵךְ אֵף עַל פִּי כֵן
אֵינִי נָקִי מִגְּאוּהָ וּגְבוּהוֹת, וְאֵנִי רְחוּק מֵעֲנוּהָ אֶמֶתִיית בְּתַכְלִית
הַרְחוּק, וּמִחֲמַת זֶה אֵנִי רְחוּק מִבְּחִינַת כְּסֻדָּר, וּבְכָל פֶּעַם מִתְנַגְּרֶת
כְּנִגְדֵי חֵם וְשָׁלוֹם הַתְּנַהֲגָה שֶׁל בְּחִינַת שְׁלֵא כְּסֻדָּר, וְאֵין שׁוֹם דְּבַר
שְׁיִלֵךְ לִי כְּסֻדָּר, רַק הַכֹּל בְּעֵקֶמִימִיּוֹת וּבְלְבוּלִים, כִּי מְעַקְמִין
וּמְבַלְבְּלִין אֶת דַּעַתִּי בְּכַמָּה מִינֵי בְּלְבוּלִים וְיִסּוּרִים מִכַּמָּה צְדָדִים,
וְגַם הַפְּרָנְסָה דְּחֻקָּה וּמְצַמְצָמֶת, וְנִמְשָׁכֶת בְּכִלְיוֹן עֵינַיִם וְנוֹגְשִׁים
וְחֹבוֹת רַבִּים סְבִיבוֹנֵי, וְשָׂאֵר מִינֵי יִסּוּרִים שִׁישׁ לִי וְלְכָל הַסְּמוּכִים
אֵלַי, בְּכַמָּה אוֹפְנִים, שְׁכָּל זֶה נִמְשָׁךְ מִבְּחִינַת הַתְּנַהֲגָה שְׁלֵא כְּסֻדָּר,
עַל יְדֵי שְׁפָגְמַתִּי בְּעֲנוּהָ וְנִכְשַׁלְתִּי בְּגִאוֹת וְגִדְלוֹת, רְחַמְנָא לְצַלֵּן

אוֹתָךְ תָּמִיד, וְאֶת־קָרֶב אֵלֶיךָ תָּמִיד בְּכֹל הַבְּחִינֹת בֵּין בְּטִיבוֹ בֵּין
בְּעָקוֹ חַס וְשָׁלוֹם, בֵּין בִּירִידָה בֵּין בְּעֶלְיָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "אִם אָסַק
שָׁמַיִם שָׁם אָתָּה וְאַצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּדָּךְ" בְּאִפְנֵי שְׂאֲזוּכָה לְתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וּבִפְרָט בְּחֹדֶשׁ אֱלּוּל הַקָּדוֹשׁ שֶׁהֵם
יָמֵי רָצוֹן שֶׁעָלָה מִשָּׁה לְקַבֵּל לוֹחֹת אַחֲרוֹנֹת וּפְתַח דְרָךְ כְּבוֹשָׁה
לֵילָךְ בָּהּ רַחֵם עָלַי מִעֲתָה שְׂאֲזוּכָה לְהַכִּיֵּן אֶת עַצְמִי מִהַיּוֹם לְהַמְשִׁיךְ
עָלַי קְדֻשַׁת חֹדֶשׁ אֱלּוּל הַקָּדוֹשׁ, קְדֻשַׁת הַדְרָךְ תִּשׁוּבָה שֶׁהַמְשִׁיךְ
מִשָּׁה רַבְּנוֹ וְכָל הַצְּדִיקִים אֲמֵתִיִּים בְּעוֹלָם בְּדַרְכֵי נִפְלְאוֹתֵיהֶם
הַנּוֹרְאוֹת כִּי אֵין לִי שׁוֹם תִּקְוָה כִּי אִם עַל פִּי דְרָךְ זֶה שֶׁהוּא יָדוּעַ
לָךְ וּלְצְדִיקֶיךָ הַגְּדוֹלִים הָאֲמֵתִיִּים לְבַד, וְהַטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם עֲשׂוּ עִמִּי,
"וְאַנִּי תָּמִיד אֲיַחַל, עַד יִשְׁקִיף וַיֵּרָא ה' מִשָּׁמַיִם":